

SACRAMENTEN . HUWELIJK

‘Meesten trouwen niet voor de kerk omdat ze erg gelovig zijn’

In Eeklo gebeurt de huwelijksvoorbereiding sinds vorig werkjaar dekenaal

Eveline COPPIN

Vanaf het werkjaar 2009-2010 wordt in het dekenaat Eeklo over de parochiegrenzen heen samengewerkt voor de huwelijks catechese. Karel Van de Voorde, parochieassistent van Eeklo, licht het traject toe.

–Koppels worden verwacht op twee instapmomenten. Wat houden die precies in?

De ene keer geef ik informatie over de huwelijksliturgie en de andere keer is er een interactieve catechese over het christelijk huwelijk. Die twee instapmomenten duren beide 45 minuten en daar sluit telkens een viering bij aan.

We verplichten niemand, maar toch kwamen er vorig werkjaar 33 van de 35 koppels naar die viering. Zo maakten de trouwers kennis met de dekenale gemeenschap of parochiegemeenschap waarin ze trouwen. Geen enkel jong koppel klaagde erover dat de vieringen niet plaatsvonden in de kerk waar ze zouden trouwen.

–Wat geeft u de koppels mee tijdens het instapmoment over de huwelijksliturgie?

Ik leg uit wat liturgie is, overloop de delen ervan en geef hen een mapje met informatie over de viering; het verschil tussen een huwelijksmis en een gebedsdienst, waar hebben ze inspraak in, wat mogen ze niet vergeten en ga zo maar door. Voor de woorddienst kiezen ze uit een hele reeks suggesties. We vragen daar met zijn tweetjes over te praten. Op de ondertrouw vraagt de pastoor welke lezing ze gekozen hebben en of ze liever een gebedsdienst of eucharistie willen. Die informatie verwerkt hij in zijn homilie. Het is dus vooral een praktische bij-

Karel Van de Voorde: ‘Jonge mensen voelen zich niet gedwongen ‘naar wenselijkheid’ te antwoorden op de vragen. Daarom geef ik die huwelijks catecheses graag.’ © Eveline Coppin

eenkomst en daar zijn de koppels dankbaar voor. Op het internet staat ook veel informatie, maar die is niet altijd even betrouwbaar.

–Polst u bij de catechese over het christelijk huwelijk waarom ze voor de kerk willen trouwen?

Zeker. Vaak blijkt dat een mix van traditie en verwachtingen van familieleden, maar ook deels een bewuste keuze. Ik hoor vaak: „Alleen maar voor de wet trouwen, is te sober. Een christelijk huwelijk is feestelijker en sfeervoller.” De christelijke waarden noemen ze ook altijd. Meestal bedoelen

ze daarmee algemeen menselijke waarden, zoals respect, vergeving en liefde. De overgrote meerderheid trouwt dus niet voor de kerk omdat ze erg gelovig zijn. Desondanks biedt zo’n catechese de kans te spreken over geloof en hoe je dat kunt doorgeven.

„Weinig koppels weten dat zij in hun liefde voor elkaar teken van God, dus sacrament zijn”

Nadien vertel ik kort zelf over wat God met liefde te maken heeft en betrek ik daar ook het christelijk huwelijk en de vruchtbaarheid bij. Bij dat laatste trekken ze vaak een bedenkelijk gezicht, maar als ik uitleg dat het gaat over hun uitstralingskracht, het figuurlijk ‘vrucht dragen’ van de liefdesband van het christelijk huwelijk, kunnen ze dat plaatsen.

Die instapmomenten doe ik graag, omdat het meestal jonge mensen zijn en die voelen zich niet gedwongen ‘naar wenselijkheid’ te antwoorden op de vragen.

–Komen de stellen te weten wat het sacramentele van een huwelijk is?

Zeker! Wanneer ik hen dit vraag, gokken ze dat het de ringen zijn of het de kaars is. Niemand die vermoedt dat zijzelf teken van God en dus sacrament zijn in hun liefde voor elkaar en de liefde die ze uitstralen naar hun omgeving. Of om het met de woorden van een lied te zeggen *Ubi caritas, Deus ibi est*: daar waren mensen elkaar graag zien, daar is God aanwezig.

–Wat zijn de reacties op jullie aanpak van de huwelijksvoorbereiding?

De kerkgangers vinden het sympathiek dat jonge koppels komen meevieren. Ook de trouwers reageren positief (zie kader). Nog geen enkel koppel heeft tijdens of wegens het traject afgehaakt. Dat komt, geloof ik, door de openheid, de praktische wenken en omdat we niet te veel van hun tijd vragen. Ook de drie priesters in ons dekenaat zijn enthousiast, omdat ze merken dat het de ondertrouw en de voorbereiding van de liturgie in positieve zin beïnvloedt.

Spreekt deze huwelijksvoorbereiding u aan? Contacteer Karel Van de Voorde: 0486 76 79 89 of karel.vandevoorde@dekenaateeklo.be.

Reactie koppel

Monika Van Mol en Bart De Vos over de huwelijksvoorbereiding: „Aan de eerste samenkomst hebben we veel gehad, omdat ze erg praktisch was. We waren vooral blij met de Bijbelteksten, want die hadden we anders nooit gevonden. De tweede keer viel ons vooral op dat de argumentatie om kerkelijk te huwen bij sommigen vooral op traditie berust. De interactieve aanpak hebben we ook als positief ervaren. Dat we aansluitend meevierden, vonden wij evident. Wij gaan regelmatig naar de viering in de Sint-Jozefkerk in Eeklo en voelen ons daar goed. In die kerk zijn we getrouwd en et raakte ons dat de mensen er kort voor ons huwelijk speciaal voor ons hebben gebeden.”

Christelijk getrouwd zijn in de praktijk

Na de catecheses kunnen verloofden hun geloof verdiepen door een gesprek met huwelijks catechisten

Na de twee instapmomenten worden verloofden aangespoord tot een verdere verdieping van hun geloof om zich op hun huwelijk voor te bereiden. Zo kunnen ze aansluiten bij de verloofden van het naburige dekenaat Zoemergem of kunnen ze ervoor kiezen een ‘Beslist samen’-weekend te volgen van Encounter Vlaanderen. Een ander mogelijkheid is om langs te gaan bij een van de drie koppels huwelijks catechisten, iets wat Karel Van de Voorde, parochieassistent van het dekenaat Eeklo, hen aanraadt. „Dat heeft iets gezelligs. Tussen pot en pint praten de koppels met elkaar. Het gaat over ‘het leven zoals het is: gehuwd zijn’.”

Jan en Hilde Theunynck-De Jaeger zijn een van die drie koppels die verloofden ontvangen. Ze ver-

tellen hoe zo’n avond in zijn werk gaat: „Nadat we kennis gemaakt hebben, leggen we het koppel enkele kaartjes voor met redenen waarom ze voor de kerk willen trouwen. Ze kiezen er drie uit en vertellen waarom ze precies die hebben gekozen. Zo komen we al veel te weten. Natuurlijk komt niet alleen het koppel aan het woord, maar praten we ook over onze trouw.”

We vertellen verder wat het voor ons betekent christelijk gehuwd te zijn in het dagelijkse leven. Dat kan een priester moeilijker meegeven. We trekken dat breed open: vrijwilligerswerk in de buurt, kiezen voor minder materiële zaken, met elkaar spreken en respect tonen voor elkaar, ook seksueel. Voor ons wil dat eveneens zeggen dat we wekelijks

Monika Van Mol en Bart De Vos. © Foto Vergauwe Eeklo

naar de eucharistieviering gaan en parochiaal geëngageerd zijn. We zeggen heel duidelijk dat we verre van perfect zijn en dat het niet de bedoeling is hen te overtuigen of bekeren. We geven het hen alleen maar mee.

Verder praten we over hoe je als koppel kunt kiezen je geloof al dan niet door te geven aan je kinderen. Laat je hen dopen? Spreek je over Jezus? Laat je ze hun communie doen?

We vragen aan de koppels hoe zij die dingen zien en leren ook vaak van hen bij. Vaak gaan ze met een goed gevoel naar huis, omdat ze babbelden over onderwerpen die bij vrienden niet of moeilijk aan bod kunnen komen. Sommigen krijgen van hun vrienden wel eens te horen ‘of het wel nodig is te trouwen voor de kerk.’” (EC)

Samen aan zelfde zeel trekken

CCV in het bisdom Gent begeleidt parochieploegen en dekenale groepen

- ▶ Dienst parochiepastoraal maakt sinds april 2010 deel uit van CCV in het bisdom Gent
- ▶ Parochieploegen vragen minder begeleiding dan vroeger, dekenale stuurgroepen meer
- ▶ Hulp op maat: van beter samenwerken tot zondagseucharistie herschikken

Eveline COPPIN

Veel gelovigen weten dat CCV in het bisdom Gent vormingen organiseert, zoals de School voor Geloofsverdieping of avonden over de vasten en advent. Dat de instelling ook begeleiding aanbiedt aan parochieploegen, dekenale conferenties en stuurgroepen is minder bekend. Die begeleiding gebeurt al jaren door Karel Van de Voorde en Lieve De Sutter. Zij behoorden tot de dienst parochiepastoraal van het bisdom, maar die maakt net als de dienst gezinspastoraal en parochiecatechese, sinds april 2010 deel uit van CCV in het bisdom Gent. CCV, voorheen de afkorting van 'centrum voor christelijk vormingswerk', is actief in alle Vlaamse bisdommen en wil professionelen en vrijwilligers in het christelijke werkveld ondersteunen in hun kerkopbouwende engagement.

Vanaf volgend werkjaar wil de achtkoppige ploeg van CCV in het

De dekenale conferentie van Zottegem. © Eveline Coppin

bisdom Gent nog meer investeren in de ondersteuning van plaatselijke groepen. Over die begeleiding spreken we met Lieve De Sutter. Zij werkt sinds 1999 voor de toenmalige dienst 'parochieploegen'. Die dienst werd opgestart in 1992, een jaar nadat de toenmalige bisschop van Gent, Arthur Luysterman, parochieploegen in het leven had geroepen. „Om die mee te helpen opstarten, kwam de dienst parochieploegen er”, zegt De Sutter. In 2000 veranderde de naam in 'parochiepastoraal', omdat de dienst ook dekenale conferenties, bijeenkomsten van de

deken met zijn pastoors en vertegenwoordigers van parochieploegen, bijstond. De laatste drie jaar doen ook de dekenale stuurgroepen meer een beroep op ons. Dat zijn groepen die in overleg met de dekenale conferentie, de krijtlijnen van de dekenale werking trekken.”

Parochieploegen vragen dan weer minder dan vroeger om begeleiding. „Dat is normaal, want veel parochieploegen bestaan twintig jaar en hebben hun draai gevonden. Daarnaast is er jaarlijks een vormingsdag voor parochieploegen. Bovendien behoort

het tot de taak van de vijftien parochieassistenten om in hun dekenaat een goed contact te onderhouden met de parochieploegen. Is er alsnog een probleem, dan bellen of mailen parochieploegleden of pastoors Karel of mij. Mensen kennen onze dienst en onze dienst kent hen. Dat is het voordeel van dit werk al jaren te doen.”

De begeleiding varieert van het bijwonen of leiden van een of twee vergaderingen tot alle samenkomsten van een werkjaar. „Alles hangt af van de vragen ter plaatse. Dat gaat van meehelpen aan

het herschikken van de zondagseucharistie over parochieploegen begeleiden om beter samen te werken tot een doorlichting van de dekenale stuurgroep of de coördinatie van een evaluatie van parochieploegen”, legt De Sutter uit.

„We kunnen niet alle problemen oplossen, maar als mensen hun zorgen kunnen delen, betekent dat ook al veel”

Zo riep de dekenale stuurgroep van Sint-Amundsberg vorig jaar de hulp in van Karel Van de Voorde om de samenwerking in het dekenaat te verbeteren. Deken Willy Haers is tevreden met het resultaat. „Het voordeel van Karel en Lieve is dat ze kunnen putten uit ervaringen van andere dekenaten.” De Sutter beaamt dat: „Omdat we op veel plaatsen komen en alle verslagen van dekenale conferenties lezen, hebben we zicht op het geheel. Daarnaast kunnen we de situatie van buitenaf bekijken, omdat we er emotioneel verder van afstaan. Tegelijkertijd zijn we betrokken, gezien we de mensen en het dekenaat kennen.”

„Door samen te overleggen, ervaren de ploegen dat we aan hetzelfde zeel trekken. We kunnen niet alle problemen oplossen, maar als mensen hun zorgen kunnen delen, betekent dat ook al veel. Dat maakt mijn werk zo waardevol”, besluit De Sutter.

Bel naar 09 235 78 61 voor meer inlichtingen.

Gedoopt

Een ongewoon zicht. Geen ukkepuk, maar een volwassene die gedoopt wordt. Tijdens de paaswake in de kathedraal werden drie meerderjarigen opgenomen in de christelijke gemeenschap. De bisschop vormde ook meteen de pas gedoopten en reikte hen voor het eerst de communie aan.

De catechumenen bereidden zich al sinds september samen voor op het ontvangen van de initiatiesacramenten. Ze werden ingeleid in het christelijk geloof, maakten vieringen mee in diverse gemeenschappen en gingen op bezinningsweekend.

De vrouw op de foto is Rosalinde de Boer. Door zich te laten dopen, wou ze dicht bij God komen en kan ze trouwen met haar katholieke vriend. Haar doopsel raakte haar het meest, maar ook haar eerste communie vond ze speciaal. „Waar ik vroeger moest blijven zitten, mag ik nu meedoen met iedereen. Daardoor voel ik me echt opgenomen in de gemeenschap.” (EC)

© Kristof Ghyselinck